

ΤΙΤΛΟΣ: «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΓΓΕΛΟΥ»

..Το θυμάσαι; Κάτι όμορφο ξεκινούσε.. Με εμάς πρωταγωνιστές..

12 Μαρτίου 2007

Βρίσκομαι στο δωμάτιό μου. Τριγύρω μου οι μοβ τοίχοι που φανερώνουν τον εφηβικό και παιχνιδιάρικο χαρακτήρα μου. Το όνομα μου είναι Αργυρώ. Γεννήθηκα πριν δεκαεπτά χρόνια σε μια χώρα που είναι γνωστή σε όλο τον κόσμο για την ιστορία της, την Ελλάδα. Ανήκω στην κατηγορία των εφήβων που καθημερινά αναζητούν φυγή από την καθημερινότητα. Οι προσπάθειες όμως, τις περισσότερες φορές, πέφτουν στο κενό. Ομολογώ όμως ότι είμαι τυχερή. Έχω δίπλα μου τους γονείς και τις φίλες μου. Έχω βρει τον εαυτό μου αλλά λείπει κάτι από τη ζωή μου..

Σηκώνομαι από το κρεβάτι μου και κατευθύνομαι προς το γραφείο μου. Κάνω μια στάση στο παράθυρο και κοιτώ έξω. Δεν βλέπω ίχνος της φύσης στην πόλη.. Και οι δημιουργοί αυτής της ψυχρής, απόμακρης και απρόσωπης πόλης, είμαστε εμείς.

Κάθομαι στον υπολογιστή. Σκοπεύω να περάσω τον ελεύθερο χρόνο μου «σερφάροντας» στο διαδίκτυο, επικοινωνώντας με φίλους. Μόλις μου έστειλε η Παναγιώτα. Ο Φώτης της είπε να χωρίσουν γιατί έχει χάσει τον εαυτό του. Ανόητες δικαιολογίες κατά την γνώμη μου. Ως τώρα δεν είχα κάποια σχέση. Γιατί θεωρώ τις σχέσεις στην εφηβεία ανούσιες και ανώριμες. Απαντώ στο μήνυμα της, ότι όλα θα πάνε καλά, θα γυρίσει και πάω να διαβάσω, γιατί αύριο γράφω τεστ..

27 Μαρτίου 2007

Μόλις γύρισα σπίτι. Είχα φροντιστήριο μέχρι τις εννιά. Οι γονείς μου είναι εδώ και κάτι μέρες στο χωριό, πήγαν να δουν τη γιαγιά μου.. Περιμένω τη Δήμητρα να έρθει να κοιμηθούμε μαζί, φέρνει και πατατάκια για να δούμε ταινία... Για να περάσει γλυκά η αναμονή, κάθομαι στον υπολογιστή.. Τελικά το διαδίκτυο έχει μπει για τα καλά στη ζωή των εφήβων.. Μπαίνω σε μία συνομιλία ψάχνοντας προτάσεις για ταινίες. Μου έστειλε ένας άνδρας και πιάσαμε την κουβέντα.. Εφόσον δεν έχω κάτι καλύτερο να κάνω, ας ξεκινήσω μια ενδιαφέρουσα συζήτηση...

7 Απριλίου 2007

Έχω καιρό να γράψω.. Την τελευταία φορά που σου έγραψα, περίμενα την Δήμητρα και είχα ξεκινήσει μια συζήτηση με έναν άνδρα.. Τον λένε Άγγελο, είναι είκοσι χρονών, μελαχρινός και σπουδάζει γραφιστική στο Βόλο. Από εκείνο το βράδυ μιλάμε καθημερινά και μπορώ να καταλήξω στο συμπέρασμα ότι η επικοινωνία μου μαζί του, έχει γίνει απαραίτητη.. Έχω κάποιον άνθρωπο να μιλήσω όταν μπαίνω σπίτι.. Βέβαια ποτέ δεν ξέρεις τι κρύβεται πίσω από μια οθόνη υπολογιστή...

25 Απριλίου 2007

Σήμερα ήταν μια πραγματικά βαρετή μέρα! Δεν μπορώ να καταλάβω τις απαιτήσεις που έχουν οι καθηγητές από εμάς.. Σε λίγο καιρό επιτέλους τελειώνει το σχολείο.. Για φέτος τουλάχιστον.. Βασικά για τρεις μήνες.. Και μετά μας μένει μια χρονιά. Συμφωνώ ότι η δευτέρα λυκείου είναι μια από τις πιο δύσκολες τάξεις και πρέπει να δώσουμε μεγάλη προσοχή στα μαθήματα που θα εξεταστούμε του χρόνου, αλλά νιώθουμε πίεση από παντού.. Από το φροντιστήριο, από το σχολείο, ακόμη και από τους γονείς, που δεν μπορούν να καταλάβουν ότι το παιδί τους έχει αλλάξει από τότε που ήταν δέκα χρονών και τώρα έχει τα δικά του όνειρα και τις δικές του επιθυμίες.. Και μετά έρχεται η μητέρα μου και μου λέει ότι θέλει να είμαστε φίλες και να λέμε τα πάντα μεταξύ μας, να με συμβουλεύει.. Στο τέλος βέβαια αν δεν ακούσω τα όσα μου λέει, το Σάββατο δεν έχει έξοδο.. συγγνώμη μαμά, φίλες έχω..

15 Μαΐου 2007

Απογοήτευση!!! Η μόνη λέξη που γυρίζει στο μυαλό μου αυτές τις μέρες. Χώρισε η Άννα μετά από δυο χρόνια με τον Σάκη.. Αυτά τα δυο παιδιά ήταν πραγματικά ερωτευμένα. Ο Σάκης είχε άριστη σχέση με την οικογένειά της, όπως και αυτή με την δικιά του... Τελευταία όμως παρουσιάστηκαν κάποια σύννεφα στη σχέση τους.. Αυτός φαντάρος και μακριά από το σπίτι του, με νεύρα που περνούσαν στην συμπεριφορά του απέναντι στην Άννα και αυτή στο σπίτι της, να μην βγαίνει με τις φίλες της, γιατί σκεφτόταν αυτόν.. Πριν λίγες μέρες ήρθε σ' ένα στρατόπεδο κοντά στο σπίτι του, όμως απέφυγε έντονα την Άννα. Της ζήτησε λίγο χρόνο να σκεφτεί και του τον έδωσε και όταν τον ρώτησε τι αποφάσισε, ήρθε το τέλος. Η Άννα προσπαθεί να μην δείχνει ότι την πονάει.. Προχθές όμως που ήμασταν σε ένα μπαράκι ξέσπασε.. Άνοιξε την καρδιά της και από τα μάτια της έτρεχαν δάκρυα που δεν μπορούσε να τα σταματήσει. «Ρε υπάρχει άλλη.. Της είχε πει ότι έχουμε χωρίσει εδώ και μήνες.. Με πρόδωσε..», μου είπε. Την αγκάλιασα και με τα δικά μου μάτια γεμάτα δάκρυα και της είπα ότι έχει εμένα δίπλα της και ότι κερνάω μπύρες..

10 Ιουνίου 2007

Ήρθε το καλοκαίρι!!! Και μαζί με αυτό και οι εξετάσεις.. Δεν μπορώ να κάτσω να διαβάσω. Οι συζητήσεις μου με τον Άγγελο έχουν μειωθεί καθώς αυτός κάθετα να διαβάσει.. Αχ ημερολόγιό μου τι όμορφος που είναι... Μακάρι να τον είχα δίπλα μου...

4 Ιουλίου 2007

Βαριέμαι να πάω στο χωριό για διακοπές.. Τουλάχιστον αν πάω θέλω να έρθουν και οι φίλες μου.. Πού τέτοια τύχη.. Ευτυχώς που θα πάμε Κύπρο τον επόμενο μήνα. Η Αννούλα μου δείχνει πολύ καλά. Έχασε και κάποια κιλά που ήθελε έτσι κι αλλιώς να χάσει..

9 Αυγούστου 2007

Εδώ και μια εβδομάδα είμαστε στην Κύπρο. Είναι ένα καταπληκτικό νησί.. Οι παραλίες του, αν και γεμάτες από τουρίστες αλλά και ντόπιους δείχνουν ότι αυτό το μέρος είναι δημιούργημα κάποιου Θεού. Άλλωστε από τα νερά του νησιού είχε βγει η θεά Αφροδίτη. Τα βράδια, στον ουρανό, τα αστέρια ταιριάζουν τόσο όμορφα, γεωμετρικά μεταξύ τους, που νομίζεις ότι τα έχει βάλει η θεά ένα-ένα με τα χέρια της..

17 Αυγούστου 2007

Επιστροφή στη πόλη.. Μετά από αυτό το αξέχαστο ταξίδι, γυρίσαμε στην καθημερινότητά μας.. Μου έλειψαν πολύ οι φίλες μου.. Το απόγευμα θα πάμε για καφέ, κάτι που ομολογώ ότι μου έλειψε. Η επικοινωνία μου με τον Άγγελο έχει σταματήσει άδικα και μου λείπει... Γιατί να μην είχαμε ανταλλάξει αριθμούς;

22 Αυγούστου 2007

Ο Άγγελος είναι Αθήνα!! Βρήκε το τηλέφωνο μου και μου τηλεφώνησε. Μου είπε να βρεθούμε κατά τις έξι! Έχω τρομερή αγωνία.. Περίμενα πάρα πολύ καιρό αυτή τη στιγμή και επιτέλους έφτασε! Έχω τέσσερις ώρες στην διάθεσή μου για να ετοιμαστώ.. Ευτυχώς που δεν έχω διάβασμα.

23 Αυγούστου 2007

Ήταν υπέροχο το χθεσινό αποτέλεσμα! Αχ, αχ ο Άγγελος είναι πάρα πολύ όμορφος και πάρα πολύ γλυκός.. Πέρασα φανταστικά.. Πήγαμε για καφέ, μετά για φαγητό και μετά για παγωτό. Μιλήσαμε για όλα.. Σήμερα φεύγει. Δεν θα τον συναντήσω γιατί έχω πολύ διάβασμα και δεν με αφήνει η μαμά μου. Τώρα τον σκέφτομαι πιο έντονα.. Να δω πως θα κάτσω να διαβάσω λατινικά.

2 Σεπτεμβρίου 2007

Το ξυπνητήρι χτύπησε στις οκτώ. Σήμερα το μεσημέρι πάμε με τα κορίτσια στο εξοχικό της οικογένειας της Άννας, στο Πήλιο. Είμαι πολύ ενθουσιασμένη! Μόλις ήρθε η Παναγιώτα. Εξαιτίας της Σάνοκτης μου πόρτας, την ακούω να εκμυστηρεύεται στην μητέρα μου το νέο της έρωτα, που ακούει στο όνομα Χρήστος. Πρέπει να πάω στο σταθμό για το λεωφορείο τώρα.. Θα μοιραστώ μαζί σου τις πρώτες μου εντυπώσεις.

Απόγευμα στο Πήλιο...

Η διάρκεια του ταξιδιού ήταν πέντε ώρες. Από το σταθμό του Βόλου μας παρέλαβε ο αδερφός της Άννας, ο Σταύρος μαζί με την Αφροδίτη, την κοπέλα του. Πολύ αγαπημένο ζευγάρι.. Ομολογώ ότι τους ζηλεύω πολύ. Όχι όμως με την κακή έννοια της ζήλειας. Απλά τους θαυμάζω. Στο μυαλό μου έρχεται έντονα τις τελευταίες ημέρες ο Άγγελος. Έχω να του μιλήσω από το καλοκαίρι. Καλά θα κάνω να τον ξεχάσω γιατί δεν νομίζω να ενδιαφέρεται για μια πιτσιρίκα. Αν και για πρώτη φορά νιώθω κάπως περίεργα συναισθήματα για έναν άνδρα που δεν έχω δει ποτέ από κοντά, που τον ξέρω μόνο από φωτογραφίες.....Έτσι και αλλιώς δεν είναι για μένα οι έρωτες....

4 Σεπτεμβρίου 2008

Σήμερα ήρθε και μας ξύπνησε η Αφροδίτη με φωνές και γέλια. Είναι πολύ χαρούμενος άνθρωπος και κάνει χαρούμενο τον Σταύρο και όποιον περιτριγυρίζει... Όλοι μας της λατρεύουμε. Μετά το πρωινό ξύπνημα κατεβήκαμε για μια βόλτα στο πανέμορφο αυτό μέρος... Έπρεπε να έχουμε τον νου μας στο χρόνο που περνούσε, γιατί το μεσημέρι έπρεπε να πάμε σε μια ταβέρνα όπου μας περίμεναν τα παιδιά και κάποιοι φίλοι τους.

Καθώς παίρναμε το δρόμο για την ταβέρνα, στο μυαλό μου ερχόταν ο Άγγελος. Πλέον το να έρχεται στο μυαλό μου αραιά και που ήταν ένα σύνηθες

φαινόμενο οπότε δεν έδωσα και πολύ βάση και συνέχισα το βάδισμά μου προς τη παραλία. Τότε άκουσα τη Δήμητρα να μου φωνάζει πως αν συνεχίσω έτσι θα φτάσουμε το βράδυ.

Κατεβήκαμε επιτέλους στην παραλία. Το κύμα άγγιξε την αμμουδιά και άφησε ένα όμορφο σχήμα πάνω της. Σταθήκαμε εκεί για λίγη ώρα και χάζευα το μεγαλείο της φύσης. Λίγο πιο πέρα ξεπρόβαλλε το βουνό... Ένωσα ένα χτύπημα στον ώμο «Ξύπνα Αργυρώ», μου είπε η Άννα. «Έρχομαι» της απάντησα. Άφησα αυτή την υπέροχη στιγμή και κατευθύνθηκα προς τη παρέα μου.

Περπατούσαμε στη πλατεία αναζητώντας το ταβερνάκι «Η τράτα». Η Παναγιώτα είχε εκνευριστεί γιατί γυρίζαμε τη πλατεία χωρίς να βρίσκουμε το ταβερνάκι. Τότε η Άννα άκουσε τον αδερφό της να μας φωνάζει.. Κατευθυνθήκαμε προς το μέρος τους και κάτσαμε στο τραπέζι. «Περιμένουμε ακόμα ένα συμφοιτητή μου» είπε ο Σταύρος στο σερβιτόρο που ήρθε να πάρει παραγγελία.

Περιμέναμε το φίλο του Σταύρου, κοιτώντας τον κατάλογο για να αποφασίσουμε τι θα φάμε και τα στομάχια μας διαμαρτύρονταν, όταν είδαμε μια φιγούρα να κάθεται σε μια καρέκλα δίπλα μου. Εκείνη τη στιγμή γύρισα και τον είδα! Ο Άγγελος που είχα γνωρίσει και ερωτευθεί μέσω διαδικτύου ήταν φίλος του Σταύρου και βρισκόταν δίπλα μου. Η καρδιά μου χτυπούσε σαν τρελή! Δεν μπορούσα να πιστέψω αυτό που ένιωθα και ζούσα. Άραγε μήπως είμαι πολύ μικρή για να ζήσω ένα τέτοιο πάθος, αναρωτιόμουν.. Πώς γίνεται να είναι δίπλα μου; Δεν του είχα πει τίποτα! Πού ήξερε ότι ήμουν εδώ; Τότε μου ψιθύρισε στο αυτί η Παναγιώτα «Δεν πιστεύω να σε πείραξε που τον ενημέρωσα για την άφιξή μας; «Είσαι τρελή;; Σ' ευχαριστώ!» της απάντησα.

Τα μάτια μου έπεσαν πάνω στη θάλασσα.. Σηκώθηκα και πήγα μια βόλτα προς τη παραλία. Η θάλασσα είναι τόσο ήρεμη και γλυκιά. Ο ήχος των κυμάτων είναι χαλαρωτικός και ειρηνικός.. Ο ουρανός γίνεται ένα με τη θάλασσα. Στέκομαι και κοιτάζω τα αυτοκίνητα, προσπαθώντας να πάρω τα μάτια μου από την ταβέρνα. Βλέπω τον Άγγελο να έρχεται προς το μέρος μου και νιώθω το πρόσωπό μου να γίνεται κατακόκκινο. Δεν ξέρω πώς να αντιδράσω. Γύρισα προς τη θάλασσα, νιώθοντας το κίτρινο, κοντό μου φουστάνι να ανεμίζει πέρα δώθε από το θαλασσινό αεράκι. Η φωνή του ζεστή και βαθιά, ακούγεται πίσω μου «Τι ακριβώς

κοιτάς;» Μείναμε αμίλητοι να κοιτάζουμε τη θάλασσα. Ήταν μια ωραία στιγμή που θα μείνει ανεξίτηλη στη μνήμη μου. Έπειτα από λίγη ώρα με ρώτησε πώς είμαι, πώς πέρασα το καλοκαίρι και γιατί χάθηκα έτσι ξαφνικά. Του εξήγησα το λόγο που χαθήκαμε και παραδέχομαι ήταν ένας ασήμαντος λόγος. Χαμογέλασε και δεν σχολίασε τίποτα.. Συζητούσαμε για διάφορα θέματα, όπως κάναμε πριν από πολύ καιρό. Δεν υπήρχε κάτι ψυχρό και απόμακρο στην ατμόσφαιρα, αντίθετα μπορώ να πω υπήρχε μια ομορφιά καθώς ένιωθα ότι τον ήξερα χρόνια.

Κατά τις εννιά το βράδυ πήγαμε σπίτι. Τον καληνύχτισα και έφυγε. Τα κορίτσια έχουν βγει. Στο σπίτι είναι μόνο ο Ρόνι, ο γάτος. Μόλις έκανα μπάνιο και κάθομαι και σου γράφω παρέα με ένα παγωτό. Κάποιος βλάκας τραγουδά ένα τραγούδι του Ρέμου. Πάω να του πω να ησυχάσει.

6 Σεπτεμβρίου 2007

Είμαι ευτυχισμένη! Ο Άγγελος μου έκανε καντάδα το προχθεσινό βράδυ.. Εννοείται ότι κατέβηκα κάτω μ' ένα τεράστιο χαμόγελο.. Κατευθύνθηκα προς το μέρος του. Πήρε το πρόσωπο μου στα χέρια του και το έφερα στο δικό του. «Είμαι υποχρεωμένος να κλέψω αυτό το χαμόγελο και να το χαράξω για πάντα στη μνήμη μου», μου ψιθύρισε και ένιωθα την καρδιά μου να χτυπάει δυνατά.. Εκείνη τη στιγμή με φίλησε.. Τα χείλη του άγγιξαν τα δικά μου και ενώθηκαν με μια τρυφερότητα άγνωστη ως εκείνη τη στιγμή. Ένα ρίγος με διαπέρασε και ευχόμουν να μην τελειώσει ποτέ αυτή η στιγμή.

Το πρωί που ξύπνησα είχε φύγει.. Μου είχε στείλει μήνυμα ότι με περίμενε για καφέ.. Αυτός ο μήνας, μου άλλαξε τη ζωή. Με τον Άγγελο από εκείνο το βράδυ είμαστε μαζί. Έρχεται στην Αθήνα κάθε Σαββατοκύριακο και τον βλέπω. Έχει γεμίσει τη ζωή μου. Επιτέλους είμαι ερωτευμένη και νιώθω ότι είναι και αυτός καθώς μου το δείχνει κάθε μέρα. Εχθές ήρθε στο σπίτι ένα κόκκινο τριαντάφυλλο και μια κάρτα. «Σ' αγαπώ και μου λείπεις». Ένα χαμόγελο έσκασε στα χείλη μου και ψιθύρισα «Κι εγώ».

26 Οκτωβρίου 2007

Φοβάμαι. Φοβάμαι μην τελειώσει αυτό που ζω μαζί του.. Τα πράγματα είναι δύσκολα.. Η απόσταση μεγάλη..

ΙΔΡΥΜΑ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
8 Νοεμβρίου 2007

Τρίτη Λυκείου.. Σχολείο και φροντιστήρια.. Πίεση από παντού. Ανύπαρκτος ο ελεύθερος χρόνος. Ένα μήνα έχω να δω τον Άγγελο και με τις φίλες μου τα λέμε μόνο στο σχολείο...Στις 17 του μήνα όμως, θα ανέβω Βόλο, αν τα καταφέρω... Ελπίζω να με αφήσουν και οι γονείς μου. Ημερολόγιό μου, δεν τους έχω πει τίποτα για τον Άγγελο. Ξέρω πως θα αρχίσουν τα δικά τους περί διαβάσματος, οπότε το αποφεύγω.

20 Νοεμβρίου 2007

Τελικά πήγα Βόλο με τους γονείς της Άννας και την Άννα. Είδα και μετά από τόσο καιρό τον Άγγελο και κατάλαβα γιατί μου έχει πάρει αυτός ο άνθρωπος το μυαλό. Τα φιλιάρια του είναι υπέροχα και όταν με σφίγγει στην αγκαλιά του, εύχομαι να παγώσει ο χρόνος εκεί.

29 Νοεμβρίου 2007

Σήμερα μας πήγαν εκδρομή. Βασικά μας άφησαν ελεύθερους να κάνουμε ότι θέλουμε. Μετά ήρθαν τα κορίτσια και κάτσαμε στο σπίτι μου...Αρχίσαμε τα ανόητα και ανώφελα κουτσομπολιά για τα κορίτσια των άλλων τμημάτων. Η Άννα άναψε ένα τσιγάρο και έκαψε τη μύτη της. Όλες πέσαμε κάτω από τα γέλια. Τελικά δεν της έκανε έγκαυμα απλά κοκκίνισε λίγο.

Ο Άγγελος αύριο έρχεται Αθήνα. Μου έχει λείψει πολύ! Ξέρω ότι θα τον δω για λίγες ώρες αλλά κάτι είναι και αυτό.

14 Δεκεμβρίου 2008

Τα νεύρα μου!!! Μου έρχεται να ανοίξω το παράθυρο και να πηδήξω κάτω. Και όλοι μου λένε «υπομονή», πού να την βρω; Εκτός από το σχολείο με τον Άγγελο δεν είμαστε και στα καλύτερά μας. Δεν θα βρεθούμε στις διακοπές των Χριστουγέννων γιατί εγώ πρέπει να πάω στο χωριό. ΕΛΕΟΣ!!! ΔΗ

9 Ιανουαρίου 2008

Έχει γίνει πολύ απόμακρος! Δεν απαντά στις κλήσεις μου και δεν μου στέλνει ούτε ένα μήνυμα. Φοβάμαι. Νιώθω το τέλος να πλησιάζει. Πώς μπορώ να το αποφύγω; Δεν μπορώ.

26 Ιανουαρίου 2008

Αυτό που φοβόμουν έγινε...Μας χώρισε η απόσταση. Μου εξήγησε ότι χρειάζεται κάποιον άνθρωπο δίπλα του και δεν τον έχει. Δεν μπορώ να καταλάβω...Δεν μπορώ να καταλάβω πώς η απόσταση χωρίζει τις καρδιές των ανθρώπων. Γιατί μου το έκανε αυτό; Κάθομαι και κλαίω. Η Άννα πάνω από το κεφάλι μου, χαϊδεύει τα καστανόξανθα μαλλιά μου και μου ψιθυρίζει ότι μ' αγαπάει. Στην όλη ιστορία το καλό είναι ότι οι φίλοι είναι τα αδέρφια που διαλέγουμε. Μπήκε η Δήμητρα στο δωμάτιο μ' ένα μπουλ παγωτό. «Χωρισμός χωρίς παγωτό δεν λείει», είπε γελώντας.

31 Ιανουαρίου 2008

Σήμερα έχω γενέθλια. Έβαψα τα μαλλιά μου μαύρα. Μίλησα με τον Άγγελο και του έστειλα μια φωτογραφία μου για να μου πει την γνώμη του. Του άρεσαν πολύ, μακριά και μαύρα και ομολογώ ότι χάρηκα. Και εμένα μου άρεσαν.

Μου έστειλε στις δύο το μεσημέρι τις ευχές του. Του ανταπέδωσα και εγώ τις δικές μου καθώς έχει και η μητέρα του σήμερα γενέθλια.

18 Φεβρουαρίου 2008

Νιώθω μόνη... Τα πράγματα ήταν τόσο όμορφα και τώρα όλα έχουν αλλάξει. Θέλω να γίνουν όλα όπως πριν. Μου λείπει και αισθάνομαι ότι του λείπω και εγώ. Κάθομαι μόνη μου στο δωμάτιο και κλαίω. Μου λείπει. Μου είπε ότι θα είναι πάντα δίπλα μου και ότι θα με προσέχει.

12 Μαρτίου 2008

Πώς μπορώ να μαζέψω τα κομμάτια μιας ζωής; Πώς συνεχίζω να ζω ακόμη και αν η καρδιά μου αρχίζει να νιώθει ότι δεν θα ξαναγίνω ίδια; Υπάρχουν πληγές που δεν γιατρεύει ο χρόνος, που σε σημαδεύουν τόσο βαθιά που τις κουβαλάς για πάντα...

17 Απριλίου 2008

Η πίεση όλο και μεγαλώνει. Σε λίγο καιρό άρχισαν οι εξετάσεις. Τα πράγματα όλο και δυσκολεύουν. Φοβάμαι πως δεν θα τα καταφέρω. Έστειλα μήνυμα στον Άγγελο, ότι δεν μπορώ άλλο την πίεση και μου είπε να κάνω υπομονή. Όλοι αυτό μου λένε. Αυτοί οι μήνες να περάσουν και όλα θα φτιάξουν.

20 Μαΐου 2008

Έφτασαν οι πανελλήνιες. Πιστεύω ότι θα πάω καλά. Μακάρι δηλαδή. Ούτε για μπάνιο δεν έχω πάει ακόμη. Οι γονείς μου με περιτριγυρίζουν με φρούτα και χυμούς. Όλο και κάτι θα γράψω. Δεκαεπτά χιλιάδες θέλω για την σχολή μαιευτικής. Καλή μου επιτυχία. Έφυγαν τα κορίτσια από το σπίτι μου. Εγώ κάθομαι στο κρεβάτι με ανοιχτή τηλεόραση. Έχω να κάνω μια επανάληψη στα λατινικά. Χτυπάει το κινητό μου σαν τρελό. Απίστευτο! Μόλις μου έστειλε μήνυμα ο Άγγελος και μου λέει ότι είναι έξω από το σπίτι μου και θέλει να μου ευχηθεί για τις πανελλήνιες!

21 Μαΐου 2008

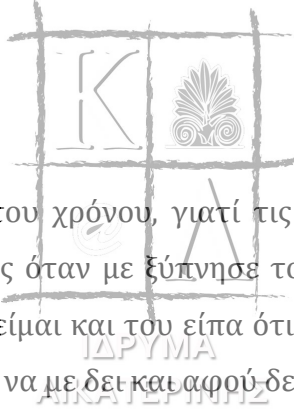
Χθες μπήκε στα κρυφά στο δωμάτιό μου ο Άγγελος. Κάθισε για λίγο και μου είπε να μην ανησυχώ και ότι θα γράψω πολύ καλά. Τον είχα απέναντί μου και τον κοίταζα μέσα στα μάτια μου. Έλιωνα και μόνο στην σκέψη ότι αυτό το προσωπάκι το αγγίζουν άλλα χέρια. Του ζήτησα τη δέξια να του δώσω ένα φιλί. «Εξαρτάται πού θες να μου το δώσεις», μου είπε «Στο στόμα», απάντησα. «Όχι, δεν θέλω στο στόμα», μου απάντησε. Τότε του έδωσα ένα φιλί στο μάγουλο, τον έκανα μια αγκαλιά και έφυγε. Όπως ήρθε, έφυγε. Έφυγε και άρχισα να κλαίω. Έκλαιγα γιατί μου έλειπε αυτός και αυτά που ένιωθα γι' αυτόν.

13 Ιουνίου 2008

Τέλειωσαν οι εξετάσεις. Σε γενικές γραμμές όλοι καλά γράψαμε. Τώρα μπροστά μας είναι ένα ολόκληρο καλοκαίρι. Έκανα το πρώτο μου μπάνιο για φέτος. Μίλησα με τον Άγγελο και μου είπε ότι κατέβηκε για λίγες μέρες. Του είπα να πάμε για έναν καφέ να τα πούμε και δέχτηκε. Ήρθε και έκατσε δίπλα μου στην καφετέρια. Τα μάτια του έπεσαν πάνω στο λαιμό μου όπου κρεμόταν ένα κολιέ με μια καρδιά που μου είχε πάρει. Κατά λάθος χτύπησα πάνω στο τραπέζι και παραλίγο να πέσει ο χυμός πάνω μου, τότε πέρασε τα χέρια του από την μέση μου και με τράβηξε για να μην λερωθώ. Ένα χαμόγελο σχηματίστηκε στο πρόσωπό μου. Γύρισα και έκανα κίνηση να τον φιλήσω στο μάγουλο και δέχτηκε το φιλί μου. Εκείνη την στιγμή ήρθε η Παναγιώτα. Έκατσε στο μαζί μας. «Πρέπει να φύγω», είπε ο Άγγελος, και σηκώθηκε. Όταν έφυγε έσπασε η μάσκα μου και άρχισα να κλαίω στα πόδια της Παναγιώτας.

15 Ιουνίου 2008

Πήγα για μπάνιο και αρρώστησα. Έχω τριάντα-οχτώ πυρετό. Και στέλνω και μηνύματα με τον Άγγελο. Είναι μόνος του στο σπίτι και άμα θέλω να πάω να του κάνω παρέα. Η ώρα ήταν έντεκα, είχα πυρετό και η μαμά μου αποκλείεται να με αφήσει να βγω. Η απάντηση του είναι να κάτσω να κουκουλωθώ στο κρεβάτι να

γίνω καλά και θα βρεθούμε του χρόνου, γιατί τις υπόλοιπες μέρες έχει κάποιες υποχρεώσεις. Με πήρε ο ύπνος όταν με ξύπνησε το τηλεφώνημα του στις δύο τα ξημερώματα. Με ρώτησε πώς είμαι και του είπα ότι δεν με αντέχουν τα πόδια μου. Μου είπε ότι ήθελε πάρα πολύ να με δει και αφού δεν μπορεί θα πέσει να κοιμηθεί.

Τότε κρυφά από όλους, σηκώθηκα, ντύθηκα και πήγα και πήρα ένα ταξί. Τον ενημέρωσα ότι σε λίγο θα ήμουν εκεί και κατέβηκε να με πάρει.

Με το που τον είδα να με περιμένει κάθισα και τον κοίταξα. Περπατούσαμε αγκαλιασμένοι μέχρι να φτάσουμε στο σπίτι του. Με ξενάγησε και πήγαμε στο δωμάτιο του. Εκεί μου έδωσε να φορέσω κάτι ρούχα του, μου έβαλε θερμομόετρο και μετά ξαπλώσαμε στο κρεβάτι αγκαλιά. «Γιατί έφυγες από τη ζωή μου;», τον ρωτάω. «Μην τα ρωτάς μπέμπα μου, σημασία έχει που είμαι εδώ και θα είμαι εδώ για πάντα». Η απάντηση του με κάλυψε. Δεν με ενδιέφερε πλέον που έφυγε. Μου αρκεί που είναι εδώ τώρα.

Με φιλούσε σε όλο μου το πρόσωπο, εισέπνεα το άρωμα του και προτού να το καταλάβω με πήρε ο ύπνος.

Στην διάρκεια της νύχτας, έβηχα και πεταγόταν από τον λήθαργο του για να δει αν είμαι καλά. Πόσο τυχερή είμαι που ζω τέτοιες στιγμές...

Ξύπνησα στις οχτώ το πρωί. Κοιτώντας γύρω μου ανακάλυψα ότι ήμασταν γυμνοί. Πήγα στο μπάνιο και μετά επέστρεψα στο κρεβάτι μας. Κάθομαι στο γραφείο του, ο Άγγελος ακόμα κοιμάται. Κάθομαι και τον κοιτάζω. Τελικά αυτός ο άνθρωπος είναι αυτό που λέμε «το άλλο μου μισό». Κατευθύνομαι προς το μέρος του και ξαπλώνω δίπλα του. Γυρίζει και με αγκαλιάζει. Του ψιθυρίζω στο αυτί «Σ' αγαπώ. Υποσχέσου μου... Υποσχέσου μου ότι δεν θα βγεις ποτέ από τη ζωή μου».

Ανοίγει τα μάτια του και με κοιτάζει με ένα αθώο βλέμμα. Του δίνω δυο φιλά στα ματάκια του για να του πάρω τον ύπνο... Τον κοιτάζω και καταλαβαίνω πως μ' αγαπάει... Νιώθω αυτό το συναίσθημα να γεμίζει τη ψυχή μου. Μου δίνει ένα φιλί, αγγίζοντας αργά και απαλά τα χείλη μου με τα δικά του. Μου χαϊδεύει τα μαλλιά και μου ψιθυρίζει «Ποτέ».

Ξαπλώνω δίπλα του. Περνάει τα χέρια του γύρω από τη μέση μου και ακουμπάει το πρόσωπο του στο δικό μου. Μ' αγκαλιάζει δυνατά και εισπνέω το άρωμα του. Παίρνει το χέρι μου και το φιλάει απαλά. Τα δέρματα μας ταιριάζουν

τέλεια μεταξύ τους, πάνω στο σεμνό κρεβάτι μας...Με κοιτάζει και χαμογελά. Μου ψιθυρίζει «Είμαι εδώ για σένα. Μόνο για σένα».

Μου δαγκώνει τη μύτη και βυθίζεται στο λήθαργο του. Τα μαύρα του γένια τσιμπούν τα μάγουλα μου αλλά δεν διαμαρτύρομαι γιατί δεν θέλω να αλλάξει τίποτα από αυτή την στιγμή. Εγώ είμαι δίπλα του και τον κοιτάζω. Τώρα πλέον ξέρω πως αυτό το πλάσμα θα 'ναι πάντα δίπλα μου...